

TEMA DEL DIA

AMB L'HORIZÓ DEL 2028 ► L'arquitecte manresà Pere Santamaria va exposar ahir al públic que celebrava els 140 anys del teatre Conservatori amb un estudi d'usos que vol recuperar les peculiaritats de l'edifici: un claustre neoclàssic que acull al seu interior un teatre. El següent pas seria sumar-hi la voluntat política

La reconversió de l'edifici del Conservatori passaria per deixar a la vista tot el claustre

► Amics del Conservatori van presentar ahir un estudi que vol obrir el debat per fer de l'equipament un Centre de les Arts Escèniques

Susana Paz

MANRESA

■ Convertir l'edifici del Conservatori en un Centre de les Arts Escèniques. Aquesta idea gestada per la plataforma Amics del Conservatori quan ja es va decidir per referèndum ciutadà que el Tori no s'enderrocava ha fet un pas més: ahir, dia en què el teatre complia 140 anys amb una festa que va exhaurir entrades, es presentava al públic un estudi previ per donar-li aquest ús, elaborat per la plataforma i l'arquitecte manresà Pere Santamaria. La reconversió té un punt essencial: recuperar i deixar a la vista tot el claustre neoclàssic a l'interior del qual es va construir el teatre. Una part del claustre ja es pot veure a l'Espai 1522.

A aquesta peculiaritat (un teatre construït a dins d'un claustre) s'hi afegeix que el Tori encara conserva la forma original: un teatre a la italiana, en forma de ferradura. Es tractaria de mantenir el teatre i el claustre i enderrocar la resta de construccions adjacents (les ales de Sant Domènec, Jaume I i Fius i Palà) que, com explica Santamaria, no presenten «cap interès arquitectònic» i valorar què se n'ha de fer, del que havia estat la façana principal, que dona al passeig de Pere III. Una proposta que, com subratlla l'arquitecte, és únicament un estudi que hauria de servir per obrir un debat ciutadà sobre el futur de l'edifici.

L'estudi pren com a punt de partida el claustre, que envolta el teatre al nivell de la planta baixa, com a «element diferenciador de l'edifici». Aquest funcionaria com a museu (318 m²). L'entrada actual del teatre, a la plaça Fius i Palà, permetria veure les set arcades amagades, amb l'eliminació de l'escala del vestíbul, que seria el doble de gran. L'entrada principal del Centre de les Arts Es-

MIREIA ARSO

Aquestes arcades es troben a la cantonada de l'edifici entre Jaume I i la plaça Fius i Palà i donen al local dels Armats

LA PART FRONTAL DEL CLAUSTRE SERIA L'ENTRADA AL TEATRE

cèniques es faria per la plaça Sant Domènec, el que permetria que «l'edifici tingui per primer cop una façana principal a la plaça principal», explica Santamaria. En aquesta mateixa ala hi hauria un bar-restaurant, anivellat amb la plaça. Per fer-lo, explica Santamaria, s'hauria

de modificar el POUM perquè per a la nova construcció es necessitaria una franja de la plaça que ara ocupen parterres i l'escala per arribar a l'actual sala Sant Domènec, on hi ha l'associació de circ La Crica.

Segons la proposta elaborada per Santamaria i la plataforma Amics

del Conservatori, el nou edifici tindria 5.635 metres quadrats dividits en quatre plantes (baixa i tres més). La idea és que aculli aules de formació, d'assaig i un hotel d'entitats. Actualment l'edifici és la seu de l'Orfeó Manresà, dels Armats, de La Crica, del Galliner, de Cineclub i d'Imagi-

na't. S'hi podrien afegir entitats com Màgia Central o la Plataforma per la Dansa a la Catalunya Central.

L'hotel d'entitats se situaria a l'ala del carrer Jaume I, a la tercera planta, al costat de l'actual espai que ocupa l'Orfeó i que es mantindria. Els Armats, en canvi, s'haurien de reubicar perquè els arcs del claustre passen pel seu local actual. Just a sota de l'hotel d'entitats, a la segona planta, hi hauria les sales d'assaig, de 300 metres quadrats. A l'ala de la plaça Fius i Palà es mantindria La Crica, que guanyaria doble alçada (465 m²). I a sobre del bar-restaurant projectat a la primera i a la segona planta s'ubicaria l'aula de teatre (510 m²). Quedaria per resoldre la situació del restaurant Màiami, que té una concessió per deu anys, i que si s'alliberés serviria de zona de càrrega i descàrrega del teatre.

Sense voler fer projeccions de cost perquè «això és un estudi, no és cap projecte en ferm», el que remarca Santamaria és que la rehabilitació, tal com ell la preveu, «seria viable econòmicament si es fa per fases, el que també permetria no hipotecar l'activitat». I posats a triar, ell començaria pel claustre. Ara fa quatre anys, durant la discussió sobre l'enderroc o no del teatre, l'Ajuntament va xifrar en 10 milions d'euros la rehabilitació. Per a Santamaria, la reconversió d'aquest edifici «hauria de ser un projecte de ciutat».

Ahir, com va quedar clar en la festa d'aniversari del teatre, el camí cap a la creació del Centre de les Arts Escèniques passaria, com va explicar Núria Soler, de l'Agrupació Cultural del Bages i en representació dels Amics del Conservatori, per la voluntat política, aprovada en ple municipal, d'engagar un «procés participatiu amb els agents implicats» per definir usos i encarregar un pla director per quantificar costos». La idea? Reinaugurar l'edifici quan el teatre compleixi 150 anys.

LA TRANQUIL·LITAT NO TÉ PREU, A MONTEPIO LI POSEM: 51€ A L'ANY

Protecció i serveis!

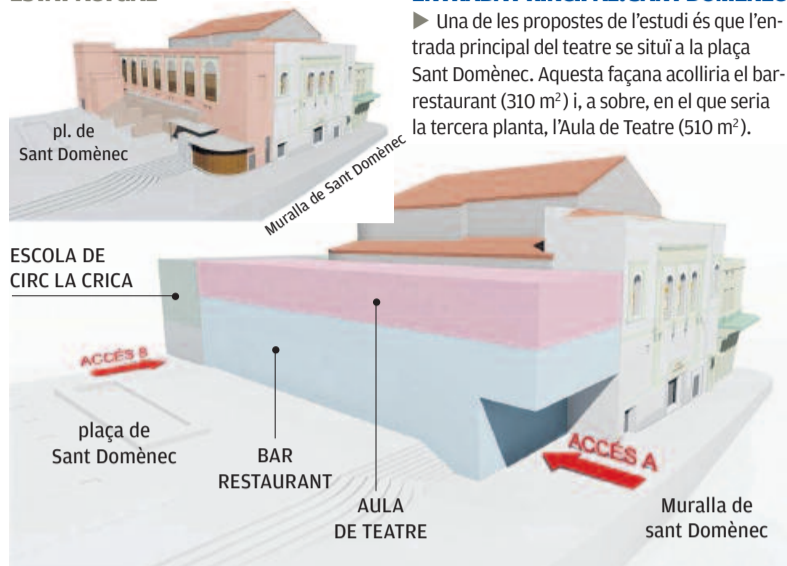
88 anys d'experiència ens avalen.
I tu, encara no ets soci?

MONTEPIO.CAT 93 877 64 64

11.000 SOCIS NO ES PODEN EQUIVOCAR

LA PROPOSTA

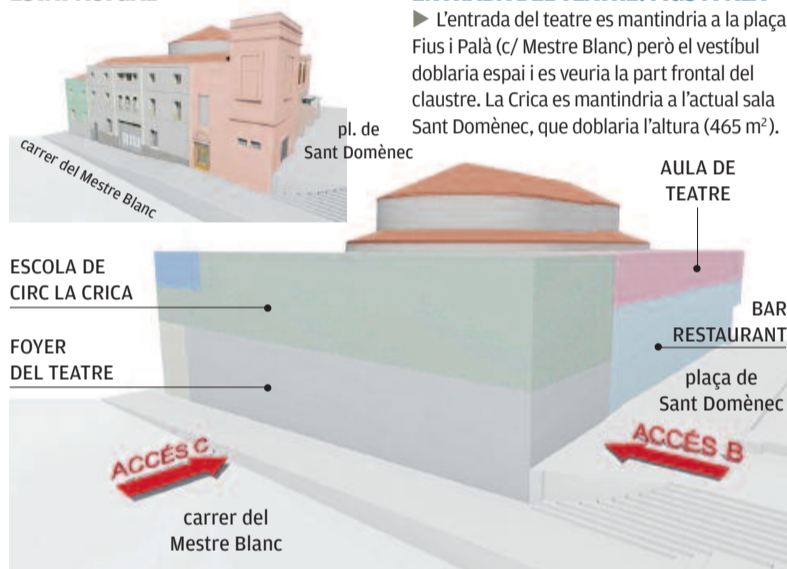
ESTAT ACTUAL

ENTRADA PRINCIPAL: SANT DOMÈNEC

► Una de les propostes de l'estudi és que l'entrada principal del teatre se situï a la plaça Sant Domènec. Aquesta façana acolliria el bar-restaurant (310 m²) i, a sobre, en el que seria la tercera planta, l'Aula de Teatre (510 m²).

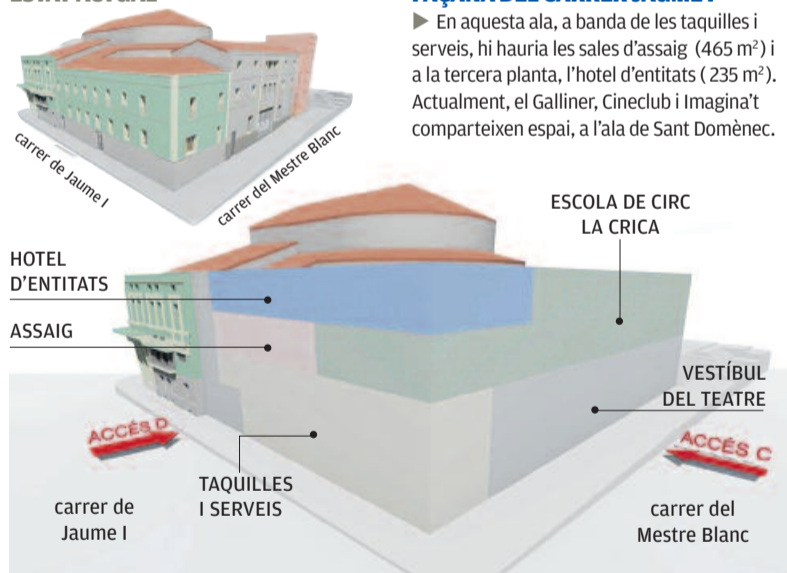
ESTAT ACTUAL

ENTRADA DEL TEATRE: FIUS I PALÀ

► L'entrada del teatre es mantindria a la plaça Fius i Palà (c/ Mestre Blanc) però el vestíbul doblaria espai i es veuria la part frontal del claustre. La Crica es mantindria a l'actual sala Sant Domènec, que doblaria l'altura (465 m²).

ESTAT ACTUAL

FAÇANA DEL CARRER JAUME I

► En aquesta ala, a banda de les taquilles i serveis, hi hauria les sales d'assaig (465 m²) i a la tercera planta, l'hotel d'entitats (235 m²). Actualment, el Galliner, Cineclub i Imagina't comparteixen espai, a l'ala de Sant Domènec.

Un nen tocant el violoncel·l en un dels espais que es van visitar ahir al Conservatori

Manresa comença a imaginar una nova vida per al Tori

► L'edifici va obrir portes per ensenyar els seus usos presents i futurs

Crònica

Toni Mata i Riu MANRESA

Imagina un espai per a la màgia, un altre per al teatre, per a la dansa, per al circ... Imagina, en una paraula, que a Manresa hi hagi un centre d'arts. I, a més a més, a l'atrotinat edifici que encabeix el teatre Conservatori. En una ciutat que ja va posar dempeus l'abandonat Kursaal, ara se li planteja el repte de donar una vida nova a un cèntric mastodont arquitectònic que la ciutadania va salvar de tota temptació d'enderroc fa uns anys en referèndum.

Per ensenyar als manresans què s'hi fa avui en dia i què s'hi podria arribar a fer, al Conservatori, les entitats que hi tenen el seu local van muntar ahir una jornada de portes obertes en forma de visita guiada a la qual van concórrer prop d'un centenar de persones.

Una oportunitat per redescobrir un edifici que havia estat la seu del Conservatori de Música –a la sala Mestre Blanch, on es feien els exàmens, hi ha des de fa uns anys l'espai d'entrenament del grup de circ La Crica– i d'altres col·lectius que han escrit la vida associativa de la ciutat.

L'itinerari proposat pels organitzadors va fer passar els visitants per les dependències de l'Orfeó Manresà, l'antiga seu del Consorci de Normalització Lingüística Montserrat, l'antic Conservatori de Música, l'espai de La Crica i els locals del Galliner, Imagina't i CineClub. En vint minuts n'hi havia prou per fer-se una idea de la vitalitat d'un recinte amb racons tan singulars com el que acull l'extensa col·lecció de vestuari que el manresà Antoni Robert va donar al Kursaal: ni més ni menys que 2.500 vestits.

«Allà al fons hi havia el piano», explicava una de les visitants recordant la joventut viscuda a les

ales del Conservatori de Música. Però la visita no pretenia només activar els ressorts de la nostàlgia sinó sobretot mirar cap al futur, cap a aquest Centre de les Arts Escèniques que, ara per ara, només és un projecte, com ho era el Kursaal a final dels anys 90.

Per aquest motiu, els espectadors podien llegir en algunes de les parets dels passadissos i les habitacions els convits a la imaginació que obren aquest article. Nens i nenes fent màgia –amb barret de copa, conill de peluix, cartes i vareta–, dansant, fent teatre i tocant. Una picada d'ullet a la voluntat de convertir els infants ens els protagonistes d'aquest nou objectiu que es planteja l'associacionisme local. Els polítics ja es poden anar preparant perquè s'està coent, a foc lent, la necessitat d'un nou pacte de ciutat.

► Reportatge sobre el 140è aniversari del teatre Conservatori a les pàgines de La Revista.

Plénido Dental

Ara som

vivanta

ET MOLESTA LA DENTADURA?

Fixa-la amb implants

Una solució simple i assequible a l'abast de tothom.

Més de 20 anys al teu costat

Tel. 93 877 19 91

C/ Sant Cristòfol, 48

www.plenido.com